

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

30
éves

Támogassa
a Munkáspártot!

LEGYEN EURÓPA A MIÉNK!

- * Állítsuk meg a bevándorlást!
- * Védjük meg a magyar nemzet önállóságát!
- * Európai egyesült államok helyett a nemzetek Európáját!
- * Háborúk, szankciók helyett megegyezést és békét Oroszországgal!
- * A gazdagok Európája helyett az európai népek demokratikus együttműködését!

#munkaspart

A Munkáspárt tekintélye a tét!

Tavaly ősszel sokat vitatkoztunk azon, hogy induljunk-e az európai parlamenti választásokon. Sokan mondták, hogy ne induljunk, mert nem szeretjük az Európai Uniót, az Európai Parlamentet meg különösen nem. Igazuk van! Nem szeretjük őket, egyiket sem. De nem vagyunk szerelmesek a magyar parlamentbe se, mégis mindig indulunk. A választás ugyanis, akár európai, akár magyar, egy jó lehetőség arra, hogy a Munkáspárt véleményét elvigyük az emberekhez.

Ráadásul a mostani európai parlamenti választás nem akármilyen helyzetben zajlik. A kérdés az Európai Unió jövője. Hogy válságban van az EU, azt mindenki látja. Brexit, migránskérdés, EU-Oroszország-konfliktus, soroljam még?

A Munkáspártnak világos véleménye van az EU jövőjéről. Az európai egyesült államok, ami mellett Gyurcsány felesége kardoskodik hangosan, elfogadhatatlan, hiszen leplezetlenül a bankok uralma alá hajtana a dolgozó embereket, a népeket, felőrölné a nemzetek önállóságát.

Az MSZP és társai maszlagját a szociális Európáról nem vesszük be. Az EU ugyanis sohasem volt a dolgozók érdekvédelmi szervezete. Az EU az európai nagytőke érdekeit érvényesíti. Vannak szociális vívmányok az EU-ban? Vannak, ne tagadjuk! De csak azért vannak, mert a dolgozók kiharcolták maguknak, engedményekre kényszerítve a tőkés kormányokat.

A Fidesz a menekültügyre hegyezi ki a kérdést, és a nemzetek Európáját akarja. Nos, a Munkáspárt is úgy véli, hogy Európa jövőjét nem lehet a migránsok tömegeire építeni. Nem azért mondjuk ezt, mert a Fidesz ezt mondja. Azért mondjuk, mert ez a véleményünk. A migráció a tőke fegyvere. Arra használja, hogy megossza, megtörje a

dolgozó tömegek harcát, és egyúttal szétzúzza a nemzetek védekező erejét.

A Munkáspárt egy másik Európa képét vázolja fel. Egy olyan Európát, ahol a nemzetek erősek, és amelyben nem a pénz, a tőke érdekei döntenek, hanem a népek, a dolgozó tömegek érdekei. Illúzió? Nem az! Biztosak vagyunk abban, hogy a világ erre felé megy. Nem ma, nem holnap, de biztosan erre felé.

A dolgozók, a népek demokratikus együttműködése az egyetlen, ami megóvhat bennünket egy pusztító háborútól

Oroszország ellen. Nos, ezt is ki kell mondanunk május 26-án!

Most jön a munkánk neheze. Őssze kell gyűjteni 20 ezer érvényes ajánlást. Össze tudjuk gyűjteni? Természetesen igen! Tavaly decemberben a párt 27. kongresszusán ez volt a közös véleményünk. És ezt ma is így gondoljuk.

Nehéz lesz összegyűjteni? Nehéz, de nem lehetetlen! A párt országos vezetése a megyei és budapesti szervezetekkel együtt pontosan megtervezték a munkát. Többször ellenőriztük. Tudjuk, hogy ki mikor és hol gyűjt. Most már csak nagy-nagy kitartásra és fegyelemre van szükség.

És természetesen pontos, szép munkára. Az ajánlások csak akkor érvényesek, ha a laccímkartya alapján minden szükséges adatot szépen, pontosan beírunk. Rengeteg munka vész kárba, ha csúnyán, olvashatatlanul írunk, vagy ha bemondásra fo-

gadjuk el az állampolgárok adatait. Nem dolgozhatunk selejtesen, a hibát nincs idő kijavítani! Ha rossz adatokat írunk be, ha olvashatatlanul írunk, a Munkáspárt indulása kerül veszélybe.

Ezen a választáson egy dolog függ tőlünk: összegyűjtjük-e a 20 ezer érvényes ajánlást vagy nem gyűjtjük össze? Ha összegyűjtjük, bizonyítottuk a Munkáspárt erejét, szervezettségét. Ha összegyűjtjük, megmutatjuk az embereknek, hogy érdemes erre a pártra odafigyelni, sőt szavazni is érdemes rá.

A mostani munkánk sokban befolyásolja esélyeinket az őszi önkormányzati választásokon is. Például eldől az is, hogy tudunk-e Budapesten főpolgármester-jelöltet állítani. Jó lenne, ha tudnánk, hiszen a mostani jelöltek közül egyik sem a dolgozók, a szegények képviselője, és akkor még finoman fogalmaztunk.

Pontos, fegyelmezett, gyors munkát kérek a Munkáspárt minden tagjától. Higgyétek el, hogy sokan figyelnek bennünket idehaza is, külföldön is. Sikerül-e? Sikerülnie kell!

A Munkáspárt tekintélye a tét!

A Munkáspárt egy másik Európa képét vázolja fel. Egy olyan Európát, ahol a nemzetek erősek, és amelyben nem a pénz, a tőke érdekei döntenek, hanem a népek, a dolgozó tömegek érdekei.

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Magyarország Kormánya gratulál Jens Stoltenberg NATO-főtitkár mandátumának 2022. szeptember 30-ig történő meghosszabbításához. (www.kormany.hu)

Mi nem gratulálunk. Stoltenberg ideje alatt fogadta el a NATO az Oroszország ellen irányuló agresszív terveit. Az ő ideje alatt indultak meg egyre nagyobb számban a NATO katonái Kelet-Európába. Az ő ideje alatt gyorsult fel a fegyverkezés. Persze, voltaképpen mindegy, hogy ki a NATO főtitkára. Mindegyik a vezető tőkés körök agresszív terveit szolgálja. Magyarországnak nem befelé kellene mennie a NATO-ba, hanem kifelé. A NATO nem érted, hanem ellened van!

A NATO nem érted, hanem ellened van!

Venezuela: a hadsereg védi az ország függetlenségét

Bármilyen körülmények között megvédjük az egységes Venezuelát, megvédjük hazánkat és intézményeit, hűen eskünkhöz – jelentette ki Remigio Ceballos tengernagy, a venezuelai hadsereg stratégiai parancsnokságának vezetője.

(www.psu.org.ve)

Az USA nyomása és csábításai ellenére a venezuelai hadsereg kitart az ország törvényes elnöke, Maduro mellett. A hadsereg a venezuelai nép szabadságára esküdtött fel, és nem akarja, hogy az ország amerikai gyarmat legyen.

A választások nemrég újramelegített kérdése továbbra sem oldódott meg. A Szerb Haladó Párt (SNS) elnökségi ülése után úgy döntött: *bejelenti, hogy majd be fogja jelenteni a szerbiai választásokat.* (<https://www.vajma.info/>)

A szerb vezetés élén Vucic elnökkel zsákutcába került. Megígérték a szerb népnek, hogy Szerbiát felveszik az Európai Unióba, jobb lesz a szerbek élete, és még Koszovó is megmarad szerbnek. Azóta kiderült, hogy a nyugat csak elvenni akar Szerbiától és nem adni neki. A nyugati tőke megveszi a szerb üzemeteket, amelyeket a szerb kormány kiárusít. Hitegetik Szerbiát az EU-felvétellel, de a valóságban nem veszik fel. Koszovó pedig láthatóan elveszett a szerb népnek. Mindehhez hozzájönnek még a migránsok, akik elárasztották Szerbiát. A szerb kormány beengedte őket, mivel bízott abban, hogy tovább mehetnek nyugatra. Csakhogy nem mehetnek. Szerbia forrong, a szerb kormány fegyverkeznek, háborúra készül. A szerb vezetés hintapolitikája kudarc. A nyugat gyarmattá akarja tenni Szerbiát, halálos zsákutcába kényszerítve.

Szerbia halálos zsákutcában

A húsvét közeledtével nőnek az árak. Kezdődött ugye azzal, hogy kiderült: a már így is egy vagyonaiba kerülő tojás ára elkezdett kilóni a csillagos ég felé. Átlagosan 10-20 százalékkal fognak nőni az árak az ünnepig, de már most is 35-60 forintba kerül a tojás darabja a fővárosi piacokon. (<https://www.penzcentrum.hu/>)

Az elmúlt évben ismét meglódultak az árak és ez a tendencia folytatódik. Az áremelés növeli a tőkés termelő és a tőkés üzletlánc profitját. Aki rosszul jár, az te vagy, mert téled vesznek el, és egyre többet vesznek el.

Áremelés: a te zsebedből veszik ki!

A Mol bruttó 6 forinttal emelte a 95-ös benzint, és 2 forinttal a gázolaj literenkénti nagykereskedelmi árát pénteken. Az emeléssel a benzint literre 377 forintra, a gázolaj 389 forintra drágult. Az autósok 50 forintos különbséget is tapasztalhatnak a töltőállomások árai között. (www.mti.hu)

Az üzemanyag ára szinte naponta változik. Egyik nap olcsóbb, a másik nap drágább. De egyben biztos lehetsz: a te zsebedben nyúl-kálnak, a te zsebedből vesznek ki.

A tőkéséké a hatalom, ők osztják el a pénzt

A Magyar Szakszervezeti Szövetség kifogásolta, hogy Központi Statisztikai Hivatal által kiadott 2019-es januári béradatok nem a valóságos képet mutatják. E szerint ugyanis egy átlagos magyar dolgozó bruttó fizetése 343 és fél ezer forint volt. A szakszervezet szerint inkább 274 ezer forintról kellene beszélni. A KSH tájékoztatója szerint a 343 500 forintos bruttó kereset valójában a közsférában dolgozók és a legalább öt főt foglalkoztató vállalkozások adatai alapján készült számítás.

Ez mindössze körülbelül 3,2 millió dolgozót jelent. Továbbra is kimarad a rendszerből a több mint egymillió olyan dolgozó, akit mikrovállalkozásoknál foglalkoztatnak, és akiknek az ott kapott – vélhetően a minimálbérhez közelítő – jövedelemből kell megélniük. És akkor mindjárt kiderülne, hogy 343 ezer helyett inkább csak 274 ezer lenne az átlagos bruttó fizetés. A szakszervezet szóvá teszi, hogy „láthatóan van tartalék a magyar bérrendszerben, de ezt ismét a legfelsőbb kereseti kategóriákba tartozók viszik haza.” (www.szakszervezetek.hu) Erről szól a kapitalista rendszer, és erről szól a mai politika. A kormány kinyilvánított szándéka a középosztály erősítése, és ezt meg is teszi. Nem azért keresnek egyesek sokkal többet, mint mások, mert „tartalék van a bérrendszerben”, hanem azért, mert a tőkéséké a hatalom, és ők osztják el a pénzt.

Óraegyeztetés a csata előtt

Az európai parlamenti választások ajánlásgyűjtési szakasza előtti utolsó értekezletre jöttek össze hétfőn a párt megyei és budapesti elnökei. A Munkáspárt tekintélye a tét! – hangsúlyozta Thürmer Gyula, a párt elnöke. „A Munkáspárt képes 20 ezer érvényes ajánlást összegyűjteni. Össze is kell gyűjtenünk. Kérem minden párttagunkat, hogy vegyük a lehető legkomolyabban a munkát!” Az ülésen Karacs Lajosné alelnök és Hajdu József KB-titkár egyeztetette a konkrét feladatokat a helyi vezetőkkel.

Székesfehérvár felszabadulásának napján

Székesfehérvár felszabadulása alkalmából a Magyar Munkáspárt Fejér megyei szervezete koszorúzással egybekötött megemlékezést tartott a Nyitott könyv emlékműnél. Mint ismeretes, a szovjet hadsereg 1945. március 22-én szabadította fel a várost. A heves harcokban a város lakói közül tízezer estek áldozatul. Több mint négyezer szovjet katona áldozta életét a város felszabadításáért.

Tanácsköztársaság ünnepe vidéken

A Tanácsköztársaság 100. évfordulójáról a Munkáspárt szervezetei több vidéki városban is megemlékeztek. Így Bács-Kiskun megyében Bácsalmáson Mausz Rezső szülőházánál, Kecskeméten a temető 1919-es emlékfalánál szerveztek megemlékezést. Szolnokon annál az épületnél emlékeztek, ahonnan a megye első kommunista lapja, a Szolnoki Munkás elindult.

Miskolcon az Újgyöri Főtér „Munkástrón” szobornál volt ünnepség. Pakson Wiedemann Antal és Mihalik Gézáne emléktábláját koszorúzta meg a Munkáspárt helyi szervezete. Makón és Salgótarjánban is került sor ünnepségre.

Újpesten is koszorúzott a Munkáspárt

A Tanácsköztársaság 100. évfordulójával kapcsolatos kommunistaellenes kampány nem tudta megfélemlíteni a Munkáspárt budapesti tagjait. Március 21-én az újpesti emlékműnél bensőséges ünnepségre került sor.

A Magyar Tanácsköztársaságról száz év múltán

Március 23-án megtelt a Munkáspárt budapesti központi székházának nagyterme. A párt Központi Bizottsága a párt aktivistáinak széles körével együtt emlékezett a Tanácsköztársaság századik évfordulójára. A rendezvény résztvevőit Habermann Norbert, a KB tagja köszöntötte. Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke felelevenítette a száz évvel ezelőtti eseményeket. Botta Melinda, a KB tagja arról beszélt, hogy mit jelent ma a Tanácsköztársaság emléke.

amelynek megítélése 100 év múltán is indulatos vitákat vált ki?” És külön konferencián igyekeznek választ adni.

Ellenfeleink pontosan tudják, hogy mit akarnak. Lerombolni a szocializmus múltját, kirángatni azokat a gyökereket, amelyekből ugyan ma nem kelnek ki virágzó növények, de itt vannak, itt élnek velünk.

Ők tudják: ha a magyar dolgozók képesek voltak 1919-ben kezükbe venni a hatalmat, ha képesek voltak forradalmat csinálni 1945 után, akkor képesek lehetnek erre kétezer valahányban is.

Miben van a Tanácsköztársaság példájának ereje?

A Tanácsköztársaság egyszerre volt a munkások, a dolgozók tökéletes programja és a haza védelmének nemzeti programja. Reális projekt volt az ország újjáépítésére, széles tömegeknek kínált emberi

A magyarországi szocializmus magyar gyökere

Jogosan kérdezhetik, hogy miért is ünnepeljük a Tanácsköztársaságot – kezdte beszédét Thürmer Gyula. Mielőtt rátérné a válaszra, gondolkodjunk el azon, hogy politikai és ideológiai ellenfeleink miért szentelnek ennek az eseménynek igen kiemelkedő helyet. Mondhatni, miért pezsdíti meg jobban a Tanácsköztársaság 100. évfordulója a magyar szellemi életet, mint történelmünk sok más eseménye?

Az Országház Könyvkiadó vastkos kötetet jelentetett meg az egykori Belügyi Népbiztosság Politikai Nyomozó Osztályának munkájáról, igen részletes elemzésekkel. Az MTA Történelemtudományi Intézete több mint kétszáz oldalas munkát adott közre a Tanácsköztársaság utóéletéről.

A Múlt-Kor mostani száma részletesen foglalkozik a „vörös terror 133 napjával”, ahogyan ők mondják. Számukra persze Korvin Ottó a „vörös inkvizítor”, Szamuely Tibor a „legvörösebb vörös”. Még a Szombat című zsidó politikai és kulturális folyóirat is fontosnak tartotta foglalkozni az eseménnyel.

A Politikatörténeti Intézet felteszi a kérdést: „milyen is volt valójában a magyar történelemben addig példátlan kommün,

életet, milliók számára nyitotta meg a társadalmi, kulturális felemelkedés lehetőségét.

A Tanácsköztársaságnak sikerült az, ami senki másnak nem sikerült a 20. században: **külső segítség nélkül foglalt vissza magyar területeket.**

A Munkáspárt gyökerei két helyről táplálkoznak. 1917. november 7-e, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom a mi nemzetközi kötődésünk, a mi **nemzetközi gyökerünk.** 1919. március 21-e a mi hazai kötődésünk, a **mi magyar gyökerünk.**

Nekünk a Tanácsköztársaság azt jelenti, hogy a magyar munkások, dolgozók saját kezükbe vették sorsuk eldöntését. Megértették, hogy a szocializmus követhet el hibákat, de a legjobb kapitalizmus sem adhat a dolgozónak annyit, mint amennyit a szocializmus adhat.

A Tanácsköztársaság bűne

Botta Melinda személyes visszaemlékezéssel kezdte: „a rendszerváltáskor 27 éves voltam, azóta 30 év telt el. Már többet éltem a kapitalizmusban, mint a szocializmusban. A szocializmus számomra már csak életem bevezető része, egy szép emlék. De olyan szép emlék, hogy egyben harci cél is! Nem a fiatalságomat szeretném visszahozni, kifejezetten örülök, hogy nem most vagyok gyerek. Nem nosztalgiával gondolok a szoci-

alizmus több mint két és fél évtizedére, amit megéltem, hanem felháborodással, amiért tönkretették. Elvették tőlem a szocializmust, a bizakodva tervezhető jövőt, a közösségi társadalom humanizmusát, biztonságát”.

Majd így folytatta: „a mai politikai elit szemében nem az a Tanácsköztársaság bűne, hogy nem teljesítette minden célkitűzését, vagy talán, hogy erőszakot is alkalmazott. **Az a bűne, hogy elvett a gazdagoktól, és adott a szegényeknek.** Ezért támadták a Tanácsköztársaságot már akkor is, ezért buktatták meg, és ezért állítják be ma is bűnös kísérletként.

Ne emlékezz arra, hogy volt már Magyarországon olyan rendszer, amelyik kötelezővé tette a munkát, és a végzett munka szerint adta a jövedelmeket. Figyeld mai vezetőnket, aki bevezette a közmunkát azok számára, akik elveszítik rendes munkájukat!

Ne emlékezz arra, hogy volt már Magyarországon olyan rendszer, ahol mindenki ki tudta fizetni a lakhatás költségeit. A mai vezetőnket nézd, aki bevezette a rezsicsökkentést!

Ne emlékezz arra, hogy a szocializmusban a társadalom saját ügyének tekintette a felnövekvő nemzedék oktatását. Mai vezetőnket nézd, aki kiirtotta a tankönyvpiacot, és egységes, lebutított tankönyveket ad kölcsönbe a gyerekeknek.

Ne emlékezz a saját gyerekkorodra, amikor még felnéztél a tanáraidra, és szüleid is arra biztattak, hogy viselkedj rendesen, okosodj, messzebbre juss, mint ők. Mai vezetőnket nézd, aki elvonja a pénzt az iskoláktól, cserébe életpályamodell, béremelést ad a pedagógusoknak.

Ne emlékezz a szocializmusra, amikor az orvosok jól ke-restek, működtek a kórházak, befeküdtél és gyógyultan kijöttél – nem volt ingyen, mert hálapénzt adtál, orvosoknak, ápolóknak, mentősöknek, mindenkinek, amíg csak győzted a pénzedből –, de meggyógyultál, és kaptad a táppénzt. Mai vezetőnket nézd, aki hatalmas erőfeszítéseket tesz, hogy itthon tartsa azt a néhány orvost, aki még nem ment ki külföldre.

Ne neved, amikor Hofi azt mondja, eltörött a lába, mert ráesett az a gipsz, amit ezentúl mindenkinek magával kell hordania arra az esetre, ha eltörné a lábát, mert a sebészen nincs gipsz. Régen ezen neveltél, ma ne neved, mert ma már ápolót is hordanod kell magaddal, különben tutira nem kerülsz ki élve a kórházból!”

Őrizzük a forradalom lángját, eljön még a mi időnk!

Sajnos, a választók nagy többségének elég az, ha ma is, holnap is kap valamit, ami segíti a túlélésben – folytatta a szónok. Nem igényli, hogy mindez az övé legyen. Ha holnap

elveszik tőle, majd adnak valami mást. Valahogy megleszünk, gondolják, és valljuk be, ez egyelőre így is van.

Más volt a hangulat a Tanácsköztársaság idején. A dolgozó tömegek megéreztek, hogy eljött az ő idejük, nincs kompromisszum, ütött az igazság órája. **Somlyó Zoltán** írja **Bölcsődal** című versében:

Tevéled beszél most a szél.
Te vagy az ok, te vagy a cél!
A bölcsődön egy orkán hajt át
s vörös katona a te dajkád!
Az úri hintó, hogyha vágdat,
már nem piszkol be, mint apádat:
s a léha nőknek csipkefodra
le nem röhög az asszonyodra...

Álmodj szelíden, csendesen.
Meg nem zavarhat senkisésem.
Feltámadtunk mindannyian:
eljött a te időd, fiam!

Botta Melinda beszédét Lenin szavaival fejezte be. Lenin üdvözlete a magyar munkásoknak kristálytiszta beszéd – mondta. „Az a háború, amelyet ti viseltek, az egyetlen jogos, igazságos, igazán forradalmi háború, az elnyomottak háborúja az elnyomók ellen, a dolgozók háborúja a kizsákmányolók ellen, háború a szocializmus győzelméért.

Az egész világon a munkásosztály minden becsületes tagja a ti pártotokon áll. Minden hónap közelebb hozza a proletár világforradalmat. Legyetek szilárdak! A győzelem a tietek lesz!”

Őrizzük a forradalom lángját, eljön még a mi időnk! – mondta a KB tagja.

Választások három országban: mi jön most?

A hét végén Törökországban önkormányzati választásokra került sor. Ukrajnában az elnökválasztás első fordulóját, Szlovákiában második fordulóját tartották.

Törökország: erősödtek a kommunisták

A Török Kommunista Párt indulását a tavalyi parlamenti választásokon megakadályozta a tőkés hatalom. Most a TKP-nak sikerült indulnia.

Az eredmények értékelését még végzik a TKP vezetésében, de pár dolog már világos. Sikerült megmutatni, hogy a TKP erős, nagy párt, amely képes a legnagyobb városokban is polgármester-jelöltet állítani. Sikerült a 86 ezer lakosú Dersim városában győzni is, így a török történelemben először egy várost kommunista ember, Fatih Mehmet Maçoğlu vezet. A népszerű politikus 32,7 százalékot kapott.

Ugyanakkor tény, hogy a Törökország egészében leadott 46,4 millió érvényes szavazatnak csak 0,16 százalékát tudta a TKP megszerezni. Ez azonban nem kevés. A TKP 75 423 szavazatot kapott. 2014-ben a pártra 19 245 fő szavazott, a szavazók 0,04 százaléka. Eddig nem volt polgármesterük, most van. Gratulálunk!

Módosulások vannak a török tőkésosztály különböző pártjainak erőviszonyaiban is. Erdoğan elnök pártja, az AKP a szavazatok 44,32 százalékával a legerősebb párt, megelőzi a 30 százalékot elért CHP-t, de elveszítette a polgármesteri széket olyan nagy városokban, mint Isztambul, Ankara. De a lényeg nem is ez. A legfontosabb az, hogy a török tőkésosztály két-pártrendszerteremtett, amely keretében még Erdoğan is lecserélhető, anélkül, hogy a politika fő iránya jottányit is változna.

Ukrajna: ki képes a tőke és a NATO uralmát biztosítani?

Ukrajnában az elnökválasztás első fordulójára került sor. A tőke szempontjából a tét itt az, hogy miként lehet fenntartani a tőke uralmát Ukrajnában, miközben az ország Európa legszegényebbjai között van, és a nép elégedetlensége nő. Másrészt, hogyan lehet Ukrajnát közelebb hozni az EU-hoz és a NATO-hoz, miközben az emberek jelentős része ezt nem akarja, illetve a NATO-csatlakozás komolyan növelné a háborús feszültséget. A nyugat szeretné Pjotr Porosenko jelenlegi elnököt megtartani, mert minden korruptsága mellett Porosenko jól kiszolgálta a tőke érdekeit. Az emberek bizalma csökkent, sokan utálják Porosenkot, tehát ki kellett valamit találni azért, hogy Porosenko maradjon. Első körben az Ukrán KP jelöltjét nem regisztrálták, törvénytelenül és durván megakadályozták a kommunisták indulását. Másodszor, elérték, hogy nagyon sok jelölt legyen, ami megosztja a szavazatokat és lehetőséget ad a későbbi manipulációra. Az első forduló nyertese Vlagyimir Zelenszkij színész, a sza-

vazatok 30,6 százalékaival. A második helyen Pjotr Porosenko mostani elnök áll 17,8 százalékkal. Ők ketten kerülnek a második fordulóra. A tőkés körök stratégiája kettős. Vagy Porosenko mögé csoportosítani azokat a szavazókat, akik más jelöltekre szavaztak, és akkor Porosenko nyerhet. Vagy felépíteni Zelenszkijt és mint népszerűbb figurát Porosenko helyébe állítani. A lényeg a nyugati befolyás fenntartása és a tömegek elnyomása.

Ukrajnában még nem, Szlovákiában viszont eldőlt, hogy ki lesz az ország elnöke. Zuzana Čaputová, a Progreszív Szlovákia jelöltje lett az elnök. A második fordulóban a választóknak csak 50,48 százaléka szavazott rá. Maroš Šefčovič, a kormánypártok jelöltje veszített. Szlovákiában tavaly óta komoly politikai harc folyik. Az EU vezető tőkéskörök megkísérlik leszakítani Szlovákiát a nemzeti kormányok erősödését akaró és a migrációt elutasító erők oldaláról. Tavaly ezek az erők különböző civilmozgalmakat indítottak harcra a kormány ellen. Andrej Kiska eddigi elnök, George Soros nagy barátja, az ellenzéki megmozdulások mellé állt, ami akár államszínnynek is minősíthető. Robert Fico kormányát megdönteni nem sikerült, de gyengíteni igen. Fico megmaradt a SMER párt elnökének, de a kormányfői széket át kellett adni Peter Pellegrininek. Szlovákia eddig következetesen kitarított a visegrádi országok (V4) mellett, amelyek a nemzetek Európáját akarják, és több beleszólást az EU ügyeibe. A Pellegrini-kormány ráadásul vonakodik aláírni az új védelmi egyezményt, amit az USA erőltet. Az új elnök, Čaputová a liberalizmus híve, európai egyesült államokról álmodik, szemben a kormánypártok jelöltjével, aki a nemzetek Európáját akarja. Szlovákiában nem a köztársasági elnök a meghatározó személyiség, de ha szembe megy a kormánnyal, képes alámosni a kormány pozícióit. Lehet, hogy erre megy ki a játék.

Szlovákia: zbohom, viszlát visegrádiak?

BESZÉLŐ KÖVEK

Budapest tele van történelmi helyekkel, köztük számos olyan középülettel, amelyek a magyar munkásmozgalom történetéhez kötődnek. Az épületek funkciója többnyire már megváltozott. Esetenként az utcák és terek neve is megváltozott. Lassan elmennek azok, akik még felidézhetik a történelmet. Induljunk közös sétára! Mi marad a munkásmozgalmi Budapestből?

Budapest, Batthyány tér-Kossuth tér: itt állt a Kossuth-híd

Tavasszal Budapesten és az ország számos településén emlékezünk a felszabadulásra. Jogosan! 1944-ben Magyarország elvesztette a függetlenségét. A német hadsereg megszállta Magyarországot. Az ország vezetését egy fasiszta csoportra bízta. 1945 tavaszán a magyar nép felszabadult a németek alól és megszabadult a fasiszta uralomtól.

De emlékezünk a háború utáni újjáépítésre is. A háború romjaiból az országot a magyar munkások, a magyar dolgozók építették újjá. Az újjáépítés a magyar munkásmozgalom egyik legnagyobb teljesítménye. Ennek egyik jelképe az első budapesti híd, a Kossuth-híd.

Tudnunk kell, hogy a budapesti hidak azért pusztultak el, mert a németek felrobbantották őket. 1944. november 4-én a Margit-hidat, december 29-én a két vasúti hidat, 1945. január 14-én a Horthy Miklós-hidat (a mai Petőfi-hidat), január 16-án a Ferenc József-híd (a mai Szabadság-híd) középső részét, majd végül január 18-án a Lánchidat és az Erzsébet-hidat is. Nem a szovjet csapatok, hanem a németek! A város ketté szakadt.

„Gerő Ernő közlekedésügyi miniszter és vezérkara, a közlekedésügyi minisztérium hidépítési osztálya, az osztály vezetőjével dr. Széchy Károllyal, a híd építését vezető Korda főmérnökkel és az 1500 főnyi hidépítő hadsereggel 8 hónapig tartó kemény küzdelem után rohammunkával megnyerte a hídcsatát.” - írta az Új Szó című lap 1946. január 12-én. Január 18-án a hidat hivatalosan is átadták a forgalomnak.

„Ünnepi ebéd volt pénteken a Vasas-székházban, amelyen a hidépítő munkások és mérnökök vettek részt. Tildy Zoltán miniszterelnök, Rákosi Mátyás és Szakasits Árpád államminiszterek vezetésével ott volt a kormány.” - írta a Kossuth Népe.

A híd főtervezője Mistéth Endre (1912-2006) volt. A híd építéséhez műszaki segítséget nyújtottak szovjet katonai egységek is, és jelentős munkát végzett az Első magyar vasút-és hidépítő zászlóalj. A korabeli hírek szerint a híd terveit szinte naponta kellett megváltoztatni, annak megfelelően, hogy milyen anya-

gokat lehetett — adott körülmények között — az építéshez biztosítani. A nehézségek nap, mint nap újra jelentkeztek; a város egész belső forgalmát át kellett szervezni annak érdekében, hogy a két hídfő közötti kapcsolat segítségével helyreálljon az összeköttetés a két városrész között. Az akkori viszonyokat jelzi, hogy az építmény jelentős részét gyakorlatilag a Duna-hidak és a főváros épületeinek használható romjai adták, így aztán a cölöpök lerakása után szervezett fémgyűjtés kezdődött Budapesten és az ország minden részén. Ennek következtében a zalai olajkutak és más lerombolt hidak hasznosítható elemei, harckocsik roncsai is „hozzájárultak” a 355 méter hosszú és 11 méter széles – két járműsávval, illetve járdával ellátott – átkelő megépüléséhez.

A Kossuth Lajosról elnevezett ideiglenes átkelő a terveknek megfelelően 10 éven keresztül, 1956-ig biztosította az összeköttetést a Duna két partja között. 1956 tavaszán lezárták, nemsokára elterelték a gyalogosforgalmat is. A híd bontását 1960. március 17-én kezdték meg, a meder tisztítása 1963. január 2-án ért véget.

A Kossuth híd megépítése óriási teljesítmény volt. De legalább ilyen harci tény, hogy 1946-48 között a szocialista Magyarország újjáépítette a Szabadság-hidat, a Margit-hidat és Lánchidat. 1950-ben felépült az Árpád, igaz akkor még Sztálin-hídnak hívták. 1952-re újjáépült a Szabadság-híd, és utolsóként 1964-ben a mai Erzsébet-híd.

A KOSSUTH-HÍD 1955-BEN

A TANÁCSKÖZTÁRSASÁGRA

EMLÉKEZTÜNK

